

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiariam reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Art. VIII. De Principiis ad Sacramentum Evcharistiæ pertinentibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](#)

Laym. Fr. Lugo & alii apud P. Gobat tr. 2. n. 506. assertant non solere has Cæremonias cum iis, qui ab Hæresi ad Catholicam fidem transeunt, repeti, consultum tamen esse ajungunt contra hanc consuetudinem agatur, & eum junioribus missione, apud quos facilius hæc repetitio sine incommodo facienda possit, Cæremonia dictæ reperantur.

Deducitur 2. Quando aliquis non Chrismate, sed simplici oleo confirmatus, aut sine manuum impositione in diaconum ordinatus est, utroque in casu supplendum effectum est, quod fuit incaute prætermissum, uti cit. cap. 1. de Sacramentis.

Deducitur 3. Si in Sacrificio Missæ post sumptum Cibæ ad veritatem, à Ministro aquam loco vini affusam fuisse, sed ut vinum infundere, & consecrare debere, uti ex Rübico defectibus Missæ colligitur.

A R T I C U L U S VIII.

De Principiis ad Sacramentum Eucharistie pertinentibus.

P R I N C I P I U M I.

Quod vitæ spirituali conservandæ institutum est Eucharistiæ convivium, non est utendum in mortis perniciolum exitium.

Sensus.

Hoc est, cum Eucharistiæ Sacramentum præcipue ad hunc finem institutum sit, ut vita spiritualis animæ conservata augeatur, non debet suscipi aut administrari in eo calix, quo in perniciem potius animæ, quam salutem cederet perceptio.

Authoritas.

Desumptum est ex S. Thoma 3. p. q. 83. a. 6. ad 3. ait: Calix vitæ in mortem verti non debet, & refertur ad Gobat tr. 3. Exeg. n. 425.

Ratio.

Quia, sicut imprudenter sumeretur cibus, aut aliud mecum in iis circumstantiis, in quibus non solum finis tali iunctionis praefixus non obrineretur, sed contraria potius omnia sequentur; ita idem de spirituali hoc cibo, convivione sentiendum est.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Eum, qui ante Communionem recordatur peccati gravis per confessionem ne cum expiat, debet illud prius per confessionem expiare, si commodè potest,

Deducitur 2. Eum Sacerdotem, qui celebrandi necessitatibus, & conscius peccati mortalis confitendi copiam habet, saltem contritionem elicere debere, uti unanimiter Theologici docent.

Deducitur 3. Illi, qui publicè notorius est Peccator, non esse, nec debere Eucharistiam administrari, nisi correctus fuerit, aut prudenter supponatur, uti Filii. Laym. & alii similiter docent cum Busenb. l. 6. tr. 3. c. 2. du. 1.

PRINCIPIUM II.

Non potest æternū vivere, qui cibum vitæ non sumit in tempore.

Sensus.

Hoc est, qui SS. Eucharistiam, quæ est cibus animæ, sibi non sumit, hoc ipso mortem spiritualem peccati, impunitam adhuc, atque adeò vitam æternam obtinere non poterit.

Authoritas.

Deluptum est ex S. Scriptura Joan. 6. ubi Christus dicit: Ni manducaveritis carnem Fili hominis, & biberitis sanguinem, non habebitis vitam in vobis. Et colligitur eam ex cap. Omnis utriusque sexus, de pœn. & remiss.

Ratio.

Quia hoc ipso, quod Eucharistia per modum cibi instituit, ejus usus meritò sèpius in vita necessarius apparet.

PP 2

Praxis.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Saltem in articulo mortis quemque præcepto divino de sumenda Eucharistia obligari, uti communior sententia docet, & ex Concilio Niceno relato in cibis his. 26. q. 6. insinuantur, ubi cavendum dicitur, no discessum est corpore necessariò viæ suæ viatico defraudetur.

Deducitur 2. Tempore Paschali quemvis Christianorum præcepto Ecclesiastico ad Communionem obligari, uti Trid. Concil. Sess. 13. Can. 9. & in C. Omnis utriusque precipit.

Deducitur 3. Verosimilius esse, aliquos particularebimines specialiter obligari ad hoc Sacramentum sumendum eò quod DEVS decreverit illis gratiam ad vincendas tentationes necessariam non aliter, quam per hoc Sacramentum speci dare, uti P. Gobat tr. 4. n. 4. cum Suan. & Soto docet, huius recte addant, perratum esse hunc casum.

PRINCIPIVM III.

Sumit Eucharistiam legitimè, qui sumit sub una specie.

Sensus.

Hoc est, qui Eucharistia Sacramentum sub solis specie panis accipit, nec contra Christi aut Ecclesiae præceptum quidquam agit; nec etiam fructu ex bina specie percipi potest fraudatur.

Authoritas.

Desumptum est ex Concil. Trid. Sess. 21. Can. 3. ubi dicitur: Si quis negaverit, totum integrum Christum, omnium gratiarum fontem & Authorem sub una specie sumi, anachasma sit. Item ex consuetudine veteris & novæ Ecclesie.

Ratio.

Quia, quæ ad accidentales modos seu ritus Sacramentorum pertinent, Christus non præcepit, sed Ecclesia disponenda reliquit; Communio autem sub utraque specie ad accidentalem tantum formam pertinet, cum five spectetur natura Sacramenti, una species materiam & formam continet.

perfectionis spiritualis qualitas, una species carneam & sanguinem, cibum & potum involvat; sive res contenta consistunt, uti conatur, in quavis specie Christus reperiatur.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Ecclesiam non male fecisse, quando extremitate, ut sub una duntaxat specie à Laicis Eucharistia suum Christianum esse; hoc enim ob gravia incommoda vitanda factum esse, est, uti communiter Authores ostendunt.

Deducitur 2. Fideles de facto non fraudari fructu ex altera specie sanguinis percipi solito, cum juxta probabilem multitudinem sententiam per duas species non major fructus, ceteris sumendis dubiis, quam per unam percipiatur.

Deducitur 3. Non esse quidem de facto Laicis concessum, ut speciem sanguinis sumant; si tamen relicto Calice consecraretur, hunc autem aufugeret ob militem imminentem, vel repente moretur Sacerdos, nec aliud adesset Sacerdos, qui eandem speciem suppleret, vel sumeret, posse eam ab Aedituo, vel alio laico sumi, uti Suar. d. 71. f. 3. apud & cum P. Gobat. tr. 4. sentit.

PRINCIPIVM IV.

Ute merito vivit de Altari, qui propter Altare studuit operari.

Sensus.

Hoc est, Sacerdotes, qui Missas celebrant in aliorum commodum, merito ab ipsis stipendum absque ullo Simo-
ne periculo, accipere possunt.

Authoritas.

Desumptum est ex S. Scriptura 1. ad Cor. 9. ubi Apostolus dicit: Nescitis, quoniam qui in Sacrario operantur, que de sacrario sunt, edunt: & qui Altari deserviunt, cum Altari participant?

Ratio.

Quia ipsa natura permittit, ut pro rebus pretio estimabilius premium aliquod exigi possit: atqui obligatio ad Missam certo loco & tempore celebrandam, aut fructum ipsi applican-

Pp 3

plicandum est pretio estimabilis, ut communis sit perfa
doctorum & indoctorum, teste P. Gobat n. 556.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Etsi Capellanus quidam alioqui ob
gatus sit ad Sacrum dicendum, si tamen ad certum locum
tempus non adstringatur, & ab alio rogetur, ut certo tem
po, vel ad certam aram celebret, salvâ conscientia posse
quid juxta loci consuetudinem accipere, uti P. Gobat c. 556. docet.

Deducitur 2. Etiam Opulentos Beneficiatos exigere
se ejusmodi stipendium, uti Suar. Tanner. & alii contra Cate
& Silv. docent, cum & divites Operarii digni sint Mer
de sua.

Deducitur 3. Si quis non dat justum stipendium, non ob
ligari Sacerdotem ad totum sacrum pro illo offerendu
cum secundum mensuram mercedis sit & laboris modus.

ARTICULUS IX.**De Principiis ad Sacramentum Pœnitentia
spectantibus.****PRINCIPIUM I.**

**Non remittitur facta à DEO aversio, nisi fu
iterata ad ipsum conversio.**

Sensus.

Hoc est, cum Homo per peccatum à DEO velut summo
& vero bono ad creaturas velut particulas & umbras illas
boni se converterit, non decet, ut ei ejusmodi peccatum (al
tem de ordinariâ via) remittatur, donec per veram Pœnitentia
tiam iterum se convertat ad DEV M, & sic implet illud Ro
ruch. 4. *Sicut enim fuit sensus vester, ut errareti à DEO, do
cies tantum iterum convergentes requireti eum.*

Authoritas.

Desumptum est ex S. Scriptura Luc. 13, ubi dicitur: *Ni
pœnitentiam habueritis, omnes simul persistitis. Hinc S. Am
brosius ad vñrg. laplam ait: Pœnitudo necessaria est, sciat uel
morta DEO.*